

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Č. S., s.r.o., zastúpeného JUDr. J. G., advokátom**, proti žalovanému: **Národný inšpektorát práce**, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 9. júla 2007, č. S/2007/07651-2.1/369, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. januára 2008, č. k. 23 S 243/2007-63, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 243/2007-63 zo dňa 30. januára 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného č. S/2007/07651-2.1/369 zo dňa 9. júla 2007 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ OSP (nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie). Uvedeným rozhodnutím žalovaný správny orgán zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu práce Banská Bystrica zo dňa 7. mája 2007, č.k. 18/07-1.0/pok/r. vo výroku uloženej pokuty tak, že túto znížil na 90 000 Sk. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát práce Banská Bystrica ako orgán príslušný na konanie podľa ustanovenia § 7 ods. 3 písm. i/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej len zákon č. 125/2006 Z.z.) a podľa ustanovenia § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov uložil žalobcovi podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. pokutu vo výške 300 000 Sk za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/.

V odôvodnení rozsudku krajský súd v súvislosti so zákazom dvojitého trestania poukázal na ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z., ktoré vylučuje samostatný postih za to isté porušenie predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z., v ktorých už bola právoplatne uložená pokuta alebo iná majetková sankcia iným orgánom podľa osobitných predpisov. Podľa názoru krajského súdu je vylúčený samostatný postih za to isté konanie, a to aj v prípade, ak naplňuje znaky rôznych skutkových podstát, rôznych deliktov podľa rôznych právnych predpisov.

Nakoľko za rovnaké porušenia právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania bola už uložená žalobcovi sankcia rozhodnutiami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne č. 111/2006-NP zo dňa 5. decembra 2006 vo výške 5000 Sk a č. 112/2006-NP zo dňa 5. decembra 2006 vo výške 25 000 Sk, ktoré nadobudli právoplatnosť 20. decembra 2006 a sankcie žalobca aj uhradil, je uloženie ďalšej sankcie za tie isté skutky podľa názoru súdu v rozpore so zásadami správneho trestania vychádzajúcimi zo zásad ukladania trestov v trestnom konaní, keď sankcia sa ukladá za čin (konkrétne konanie), ktoré je v rozpore so zákonom a ten istý skutok sa myslí aj to, keď ide o situáciu, ak by sa týmto skutkom porušili dve alebo aj viaceré povinnosti kvalifikované v dvoch alebo viacerých ustanoveniach zákona. Počet sankcií teda nie je odvodený od zistenia, koľko ustanovení zákona bolo sankcionovaným činom porušených.

V konaní súd zistil aj procesné pochybenie žalovaného, keď vo výroku rozhodnutia zmenil výšku uloženej pokuty tak, že túto znížil na sumu 90 000 Sk. Takýto výrok je podľa názoru súdu nedostatočný, pretože žalovaný zmenil len časť výroku rozhodnutia prvého stupňa, keď rozhodol iba o výške pokuty a neuviedol ďalšie náležitosti výroku rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 2 správneho poriadku. Odvolací orgán zmenou rozhodnutia nahrádza rozhodnutie prvého stupňa, preto musí obsahovať rovnaké náležitosti.

Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol. Uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením rozsudku krajského súdu, v ktorom krajský súd poukazuje na zásadu zákazu dvojitého trestania, a to pokiaľ krajský súd uvádza, že zásadu zákazu dvojitého trestania za jeden skutok možno použiť aj v danom prípade, keď porušenie

zamestnávateľa (žalobcu) naplnilo znaky rôznych skutkových podstát, rôznych porušení podľa rôznych právnych predpisov.

Poukázal na to, že krajský súd odôvodnenie rozsudku opiera o zásadu ukladania trestov v trestnom konaní. Podľa názoru žalovaného nie je možné automaticky preberať zásady trestného práva a aplikovať ich na správne konanie, pretože trestné konanie je iného druhu než správne konanie.

Uviedol, že podľa ustanovenia kompetenčného zákona žalovaného (zákona č. 125/2006 Z.z. - § 19 ods. 3 zákona) musí ísť o to isté porušenie predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z.

Ďalej uviedol, že pri výkone inšpekcie práce dňa 29. novembra 2006 zameranej na kontrolu zamestnávania mladistvých zamestnancov, občanov s cudzou štátnou príslušnosťou a nelegálne zamestnávanie osôb v prevádzke – pÍla Č. S. sa dňa 30. novembra 2006 zamestnanci Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne a inšpektori práce Inšpektorátu práce Banská Bystrica na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Brezne dohodli, za ktoré nedostatky, zistené pri tejto previerke, uloží pokutu Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Brezno a za ktoré Inšpektorát práce Banská Bystrica tak, aby sa predišlo tomu, aby žalobcovi bola za to isté porušenie predpisov uložená pokuta od dvoch rôznych správnych orgánov.

Postih zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne (rozhodnutie č. 111/2006-NP, č. sp.: A/2006/18129 zo dňa 5. decembra 2006, právoplatné dňa 20. decembra 2006, postih vo výške 5000 Sk za porušenie § 21 ods. 2 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov) bol uložený za porušenie povinnosti žalobcu požiadať príslušný úrad práce o vydanie povolenia na zamestnanie cudzinca. Kontrolovaným osobám - cudzincom R. I., M. V., P. S., nebolo vydané povolenie na zamestnanie v kontrolovanom podnikateľskom subjekte zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Výkon kontrolnej činnosti na úseku služieb zamestnanosti v časti kontrola povolení na zamestnávanie občanov s cudzou štátnou príslušnosťou spadá do kompetencie kontrolných orgánov príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a Inšpektorát práce Banská Bystrica pokutu za toto porušenie predpisov neukladal, čiže nemôže ísť o to isté porušenie právnych predpisov, za ktoré bola účastníkovi konania uložená pokuta, či už od Inšpektorátu práce Banská Bystrica alebo od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne.

Súčasne bol zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne žalobcovi uložený postih vo výške 25 000 Sk za porušenie § 3 ods. 2, v zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení neskorších predpisov (rozhodnutie č. 112/2006-NP, č. sp.:A/2006/18761

zo dňa 5. decembra 2006, právoplatné dňa 20. decembra 2006), za zistenie nelegálneho zamestnávania osôb v zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ zákona o nelegálnej práci, pričom kontrolovaný subjekt (žalobca) pri kontrole zamestnávania osôb vykonanej dňa 29. novembra 2006, nepreukázal vznik pracovnoprávneho vzťahu k osobám J. Š., M. P., P. P., R. P., J. G., ktoré v uvedený deň v čase od 10.00 hod. do 11.00 hod. vykonávali prácu v prevádzke žalobcu na píle Č. S..

Podotkol, že teda žalobcovi bol zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne uložený postih za porušenie ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov a za porušenie ustanovenia § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní.

Taktiež dôvodil tým, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne uložil žalobcovi rozhodnutím č. 112/2006-NP, č. sp.: A/2006/18761 zo dňa 5. decembra 2006, právoplatné dňa 20. decembra 2006, pokutu za nelegálne zamestnávanie len slovenských občanov, pričom pokuta bola uložená za nelegálne zamestnávanie aj iných osôb ako boli mladiství R. P. a M. P..

Inšpektorát práce Banská Bystrica neuložil žalobcovi pokutu za nelegálne zamestnávanie občanov Slovenskej republiky, čiže nemôže ísť o to isté porušenie právnych predpisov, za ktoré bola účastníkovi konania uložená pokuta, či už od Inšpektorátu práce Banská Bystrica alebo od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne.

V odôvodnení svojho odvolania žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ išlo o výšku uloženej pokuty odvolací orgán s ohľadom na všetky okolnosti prípadu dospel k záveru, že nie je nevyhnutné trvať na uložení pokuty v plnej výške, keďže na splnenie výchovného a motivačného účelu zákona, t.j. dosiahnutie nápravy, postačuje aj nižšia sankcia. Žalovaný pri stanovovaní výšky pokuty zohľadnil skutočnosť, že v danom prípade nešlo zo strany žalobcu o opakované zistenia tých istých nedostatkov. Podľa názoru žalovaného pri znížení výšky pokuty na 90 000 Sk, nešlo o procesné pochybenie, nakoľko kompetenčný zákon žalovaného č. 125/2006 Z.z. v § 19 (Správne delikty) neukladá povinnosť správnemu orgánu výšku pokuty diferencovať.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP na nariadenom pojednávaní dňa 23. septembra 2009 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol na odvolacom pojednávaní rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Pri rozhodovaní správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Odvolačný súd dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval v intenciách vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Z administratívneho spisu žalovaného a zo spisu krajského súdu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Žalobou podanou na krajskom súde sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu zo dňa 9. júla 2007, č. S/2007/07651-2.1/369, ktorým druhostupňový správny orgán rozhodol podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení o odvolaní žalobcu tak, že znížil výšku uloženej pokuty na 90 000 Sk.

Prvostupňový správny orgán Inšpektorát práce Banská Bystrica rozhodnutím č. 18/07-1.0/pok/r. zo dňa 7. mája 2007 uložil žalobcovi pokutu vo výške 330 000 Sk za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Vo výroku rozhodnutia rozčlenil celkovú výšku pokuty tak, že

- 1.) za porušenie ustanovenia § 7 ods. 1 písm. a/ zákona 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (zamestnávateľ neoboznámil

- preukázateľne mladistvých zamestnancov R. P., M. P. s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci) stanovil sumu 10 000 Sk,
- 2.) za porušenie § 175 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z.z. - Zákonníka práce v nadväznosti na § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 286/2004 (zamestnávateľ pri zaradení mladistvých zamestnancov R. P. a M. P. neposúdil a nevyhodnotil všetky riziká pre ich bezpečnosť a zdravie a nerozhodol o prijatí potrebných opatrení na základe odborného posúdenia príslušného odborného lekára) stanovil sumu 10 000 Sk,
 - 3.) za porušenie § 175 Zákonníka práce (zamestnávateľ prideloval zamestnancom R. P. a M. P. prácu, a to obsluha linky, triedenie a ukladanie reziva, kde existovalo riziko, že ho mladistvý zamestnanec nedokáže rozpoznať alebo sa mu vyhnúť) stanovil sumu 10 000 Sk,
 - 4.) , 5.) , 6.) za porušenie § 2 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní občanov (za nelegálne zamestnávanie troch fyzických osôb – občanov Rumunskej republiky, ktoré nemali vydané povolenie na prechodný pobyt za účelom zamestnania a povolenie na zamestnanie v súlade s § 21 ods. 2 a § 22 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti) bola vyčíslená pokuta pri každom po 100 000 Sk.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový správny orgán reagujúc na vyjadrenie účastníka konania, že za rovnaké skutky mu už bola uložená pokuta Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne č. 111/2006-NP zo dňa 5. decembra 2006 vo výške 5000 Sk a ďalším rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne č. 112/2006-NP zo dňa 5. decembra 2005 mu bola uložená pokuta vo výške 25 000 Sk uviedol, že zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie povinnosti zamestnávateľa požiadať príslušný úrad práce o vydanie povolenia na zamestnanie cudzinca, pričom kontrolovaným osobám (trom občanom Rumunskej republiky) nebolo vydané povolenie na zamestnanie. Pokiaľ sa jedná o uloženie pokuty vo výške 25 000 Sk Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne jednalo sa o uloženie pokuty za porušenie § 3 ods. 2 v zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní za zistenie nelegálneho zamestnávania osôb, keď kontrolovaný subjekt (žalobca) pri kontrole zamestnávania osôb nepreukázal vznik pracovnoprávneho vzťahu k osobám J. Š., M. P., P. P., R. P., J. G., ktorí vykonávali prácu v prevádzke Č. S..

Prvostupňový správny orgán ďalej dôvodil ďalej tým, že zo strany inšpektorátu práce bol spoločnosti Č. S. s.r.o. uložený postih vo výške 300 000 Sk za nelegálne zamestnávanie cudzincov (troch občanov Rumunskej republiky), čo považoval za porušenie ustanovenia § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 82/2005 Z.z. Ďalšia časť sankcie uloženej správnym orgánom bola za nedostatky dotýkajúce sa

zamestnávania mladistvých zamestnancov a toto nebolo predmetom postihového konania zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na ustanovenie § 19 ods. 1 písm. a/, § 19 ods. 3, § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z., § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, § 21 ods. 1 a 2 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti.

Podstatou námietkou zo strany žalobcu boli tvrdenia, že za rovnaký skutok boli už žalobcovi uložené pokuty zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne vo výške 5000 Sk a 25 000 Sk, ktoré aj uhradili a uloženie ďalšej pokuty zo strany žalovaného by bolo v rozpore so zásadou, že za protiprávne konanie je možný postih len jedenkrát. Naproti tomu žalovaný správny orgán tvrdil, že v danom prípade nejde o to isté porušenie predpisov, každé rozhodnutie o uložení pokuty, či už dve rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne, či už rozhodnutie Inšpektorátu práce Banská Bystrica, každé z nich ukladá pokutu za iné porušenie predpisov, tak ako to konštatoval aj žalovaný vo svojom rozhodnutí.

Rozhodnutím žalovaného (prvostupňového aj druhostupňového orgánu) bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie povinností z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. s tým, že v zmysle bodov 1. až 3. z citovaných porušení išlo o zamestnávanie mladistvých R. P., M. P., ktorí neboli oboznámení s predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a zamestnávateľ prideloval mladistvým zamestnancom R. P. a M. P. prácu, kde existovalo riziko, čo bolo v rozpore s ustanovením § 175 Zákonníka práce. Pri porušení bodov 4-6 mal žalovaný za zistené, že žalobca nelegálne zamestnával fyzické osoby, občanov Rumunskej republiky, ktorí nemali vydané povolenie na prechodný pobyt za účelom zamestnania, ani povolenie na zamestnanie v súlade s § 21 ods. 2 a § 22 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti, čo bolo v rozpore s § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní.

So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa krajský súd náležite vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Uviedol, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu predpisov upravujúcich zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2005 Z.z., a to rovnako v prípade zamestnávania mladistvých zamestnancov, ako aj v prípade zamestnávania občanov Rumunskej republiky, pričom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona body 1/-3/ pod pracovnoprávnymi predpismi, právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a právnymi predpismi, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania nemá na mysli porušenie konkrétneho ustanovenia niektorého z uvedených predpisov, ale každé porušenie zákazu alebo povinnosti uvedenej

v týchto predpisoch naplní skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle § 19 zákona č. 125/2005 Z.z. Súd mal za to, že všetky porušenia, ktoré sú uvedené v rozhodnutiach žalovaného možno podradiť pod porušenia za nelegálne zamestnávanie, pretože sa odvodzujú od práce mladistvých bez uzavretia pracovnej zmluvy a práce cudzincov bez príslušného povolenia.

Najvyšší súd SR sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že zásadu zákazu dvojitého trestania za jeden skutok možno použiť aj v danom prípade, keď porušenie zamestnávateľa naplnilo znaky rôznych skutkových podstát, rôznych porušení podľa rôznych právnych predpisov. Uvedený názor vyplýva i zo štrasburskej judikatúry. Postih za administratívne delikty v zmysle štrasburskej judikatúry má charakter trestného obvinenia. Bolo by v rozpore s princípom *ne bis in idem*, že právnická osoba nemôže byť postihnutá za protiprávne konanie dvakrát, ak by v danom prípade súd dospel k opačnému záveru, pretože je vylúčený súbeh deliktov rovnakej právnej kategórie, ak chránia odlišný spoločenský záujem.

Najvyšší súd SR nebude opakovať odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce poukazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k záveru, že za rovnaké porušenia právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania bola už žalobcovi uložená pokuta Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne a sankciu už uhradil, je uloženie ďalšej sankcie za tie isté skutky v rozpore so zásadami správneho trestania, s tým že zásadu zákazu dvojitého trestania za jeden skutok možno použiť aj v danom prípade, keď porušenie zamestnávateľa naplnilo znaky rôznych skutkových podstát, rôznych porušení podľa rôznych právnych predpisov, tento názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil správnym posúdením i a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, nakoľko úspešnému žalobcovi trovy konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. septembra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová